

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.7.2019 r.
COM(2019) 319 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI

Kontrola stosowania prawa Unii Europejskiej Sprawozdanie roczne za 2018 r.

{SWD(2019) 285 final} - {SWD(2019) 286 final} - {SWD(2019) 287 final}

Przedmowa	2
1. Pobudzenie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji	4
2. Połączony jednolity rynek cyfrowy.....	10
3. Stabilna unia energetyczna oparta na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu	13
4. Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej	16
5. Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa	27
6. Obszar sprawiedliwości i praw podstawowych oparty na wzajemnym zaufaniu	29
7. Ku nowej polityce migracji	33

Przedmowa

Będziemy skuteczni, tam gdzie najbardziej tego potrzeba. To słowa, pod którymi 27 przywódców europejskich podpisało się w ramach Deklaracji z Sybina w maju 2019 r., tuż przed wyborami do Parlamentu Europejskiego. Słowa te stanowią kwintesencję działań, jakie Komisja podejmuje od momentu rozpoczęcia kadencji w listopadzie 2014 r.

Istotnie okazaliśmy się skuteczni, tam gdzie najbardziej było tego potrzeba. Niektórzy twierdzą, że działania Europy są zbyt powolne lub zbyt skomplikowane, aby mogła ona iść naprzód. W ciągu ostatnich pięciu lat współprawodawcy uzgodnili jednak ponad 354 wniosków Komisji. Wyniki mówią same za siebie: Spadła stopa bezrobocia – pracę ma ponad 240 milionów Europejczyków, a płace wzrosły o 5,7 %. Utworzyliśmy specjalną Europejską Straż Graniczną i Przybrzeżną, która strzeże naszych granic. W całej Unii – w kraju czy za granicą – możemy dzwonić, nie martwiąc się o koszty roamingu, i korzystać z internetu w ramach abonamentu. Europejskie przedsiębiorstwa mogą prowadzić wolną od taryf wymianę handlową na tak odległych rynkach, jak Kanada lub Japonia.

Postęp ten zawdzięczamy temu, że udawało się nam osiągnąć porozumienie w sprawie nowych przepisów mających na celu dalszy rozwój Europy. Miarą dobrego prawa jest jednak jego wdrożenie i egzekwowanie. To te dwa elementy ożywiają zapisy zawarte w aktach prawnych. To dzięki nim prawo przekłada się na korzyści dla obywateli. To dzięki temu porozumienia polityczne przynoszą realny pożytek obywatelom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom. To właśnie dlatego kiedy objąłem urząd, obiecałem, że uzyskamy więcej mniejszym nakładem środków – złożyliśmy o 75 % mniej wniosków niż poprzednie Komisje.

Obecnie prowadzimy dużo ściślejszą współpracę z organami krajowymi, zapewniając im wsparcie we wdrażaniu prawodawstwa Unii. Od 2014 r. dialog ten pozwolił na rozstrzygnięcie 90 % postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego bez konieczności wnoszenia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dzięki czemu zaoszczędziliśmy pieniądze podatników i czas. Kiedy dialog nie przynosił pożądanych rezultatów, podejmowaliśmy zdecydowane i skuteczne działania w odpowiedzi na łamanie prawa Unii.

W niniejszym sprawozdaniu przedstawiono rezultaty takiego bardziej strategicznego, otwartego, ale i silniejszego podejścia w 2018 r. Wspieraliśmy organy krajowe i regionalne w procesie wdrażania przepisów dotyczących czystości powietrza i wód. Podejmowaliśmy działania przeciwko państwom członkowskim, które nie wywiązały się ze swoich zobowiązań i nie wdrożyły przepisów Unii w zakresie danych dotyczących przelotu pasażera, walki z terroryzmem oraz przeciwdziałania praniu pieniędzy. Wykorzystaliśmy nasze uprawnienia do egzekwowania prawa, kiedy niektóre państwa nie dość szybko ulepszały dostępność stron internetowych i innych aplikacji mobilnych dla osób z niepełnosprawnościami. Wzmocniliśmy dialog ze wszystkimi państwami członkowskimi, aby zapewnić współpracę w zakresie wdrażania i egzekwowania prawa. Z przyjemnością informuję o silnym zaangażowaniu po stronie państw członkowskich.

Wszystko to świadczy o prawdziwej wartości pracy wkładanej we wdrażanie i egzekwowanie prawa. Celem jest zapewnienie poszanowania wspólnie podjętych decyzji, a w rezultacie zapewnienie, aby obywatele mogli rzeczywiście odnieść korzyść z nowych przepisów. Europa jest w stanie osiągnąć rzeczywiste efekty tylko wówczas, gdy stawia prawa obywateli w centrum wszystkich swoich działań. Nie ma ważniejszego zadania.

Jeden z moich znamienitych poprzedników, Walter Hallstein, powiedział: „Europa jest wspólnotą prawa”. Prawo umożliwia nam zapewnienie ochrony i propagowanie naszych wartości i praw. To nasza najsilniejsza broń w walce o sprawiedliwość społeczną, o równość i sprawiedliwość dla wszystkich. To dlatego rządy prawa nie mogą być fakultatywne oraz dlatego Komisja kładła w 2018 r. tak duży nacisk na egzekwowanie prawa, o czym świadczy niniejsze sprawozdanie. Chcemy być

skuteczni, tam gdzie najbardziej tego potrzeba – tak jak przywódcy państw europejskich oświadczyli w Sybinie – oraz trwać przy takim podejściu w 2019 r. i w kolejnych latach.

Przewodniczący Komisji Europejskiej

Jean-Claude Juncker

1. Pobudzenie zatrudnienia, wzrostu i inwestycji

Głównym priorytetem Komisji Junckera jest pobudzenie inwestycji, które przyczynią się do powstania nowych miejsc pracy, oraz podniesienie konkurencyjności Europy. Wysiłki podejmowane na rzecz stworzenia właściwego otoczenia regulacyjnego w celu wsparcia przedsiębiorstw i tworzenia nowych miejsc pracy mogą jednak pójść na marne, jeżeli państwa członkowskie nie wdrożą przepisów UE prawidłowo i w terminie.

Zapewnienie sprawiedliwych warunków pracy w całej UE

Wszyscy pracownicy w Unii Europejskiej mają prawo do godziwych warunków pracy. Prawo to znajduje odzwierciedlenie w Europejskim filarze praw socjalnych ogłoszonym przez Parlament Europejski, Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską w listopadzie 2017 r. Filar zawiera specjalny rozdział poświęcony godziwym warunkom pracy.

Przez ostatnich kilka lat Komisja przywiązywała szczególną wagę do czasu pracy. Komisja opublikowała między innymi dokumenty zawierające wytyczne dla państw członkowskich w zakresie wdrażania dyrektywy w sprawie czasu pracy.

W świetle działań podjętych przez Danię, Irlandię i Grecję Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego prowadzone przeciwko tym trzem państwom w związku ze stosowaniem dyrektywy w sprawie czasu pracy. Komisja zapewniła przestrzeganie przez Danię prawa pracowników do wykorzystania urlopu wypoczynkowego w tym samym roku, w którym urlop został uzyskany. W Irlandii i Grecji wprowadzono niezbędne środki w celu zapewnienia przestrzegania prawa UE dotyczącego ograniczeń czasu pracy lekarzy w publicznej służbie zdrowia.

Europejskie rady zakładowe reprezentujące europejskich pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach transnarodowych również przyczyniają się do gwarantowania godziwych warunków pracy. Za ich pośrednictwem kierownictwo informuje pracowników i konsultuje się z nimi w sprawie rozwoju działalności przedsiębiorstwa oraz wszelkich istotnych decyzji na szczeblu europejskim, które mogłyby mieć wpływ na ich zatrudnienie lub warunki pracy. W 2018 r. Komisja opublikowała sprawozdanie w sprawie wdrożenia dyrektywy w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej. W sprawozdaniu tym skupiono się na korzyściach dla pracowników i przedsiębiorstw płynących z prowadzenia ponadnarodowego dialogu społecznego na poziomie przedsiębiorstw i za pośrednictwem europejskich rad zakładowych.

Egzekwowanie przepisów w zakresie ochrony środowiska

W 2018 r. Komisja podjęła kroki prawne w celu rozwiązania problemu nieodpowiedniego wdrażania unijnych przepisów w zakresie ochrony środowiska.

Po przeprowadzeniu oceny adekwatności dyrektyw w sprawie ochrony przyrody Komisja przygotowała plan działania na rzecz przyrody, ludzi i gospodarki, przyjęty w 2018 r., którego celem jest zapewnienie w pełni funkcjonalnej, zespolonej i reprezentatywnej pod względem ekologicznym sieci obszarów

chronionych. Państwa członkowskie są na przykład zobowiązane ukończyć budowę sieci obszarów chronionych Natura 2000, wypełniając istniejące luki w zakresie ochrony środowiska morskiego i wprowadzając niezbędne środki ochrony w odniesieniu do wszystkich obszarów. W [wyroku w sprawie Białowieży](#) Trybunał przedstawił wyjaśnienia na temat obowiązków dotyczących gospodarki leśnej na obszarach Natura 2000. Jest to kwestia kluczowa z punktu widzenia zachowania chronionych siedlisk i gatunków.

W 2018 r. Komisja wprowadziła kolejne środki prawne w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Irlandii](#), [Grecji](#) i [Portugalii](#) w celu zapewnienia ukończenia sieci Natura 2000. Postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko siedmiu innym państwom członkowskim pozostają w toku.

Zanieczyszczenie powietrza w dalszym ciągu stanowi istotny problem z punktu widzenia zdrowia publicznego oraz priorytet w działaniach Komisji. W komunikacie zatytułowanym „[Czyste powietrze dla wszystkich](#)” przyjętym w 2018 r. Komisja wyszczególniła dostępne środki służące udzieleniu państwom członkowskim pomocy w walce z zanieczyszczeniem powietrza.

W 2018 r. Komisja skierowała do Trybunału Sprawiedliwości [sprawę przeciwko sześciu państwom członkowskim](#) (Niemcom, Francji, Włochom, Węgrom, Rumunii i Zjednoczonemu Królestwu) w związku ze zbyt wysokim stężeniem pyłu zawieszonego (PM₁₀) lub dwutlenku azotu (NO₂) w powietrzu. Komisja będzie prowadzić postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom także przeciwko innym państwom członkowskim, jeżeli nie poczynią one istotnych postępów w dążeniu do zapewnienia przestrzegania prawa.

W lutym 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że [Polska](#) uchybiła zobowiązaniu do przestrzegania prawa Unii dotyczącego jakości powietrza, ponieważ nie zapewniła, aby zanieczyszczenie powietrza utrzymywało się na poziomie poniżej dopuszczonych prawem limitów. Polska nie przyjęła też odpowiednich planów działania w celu zapewnienia, aby okres przekroczenia tych limitów trwał jak najkrócej.

We wrześniu 2018 r. Komisja opublikowała [sprawozdanie w ramach systemu wczesnego ostrzegania w sprawie unijnych przepisów dotyczących odpadów](#), wyszczególniając obszary, w których państwa członkowskie nie osiągnęły europejskich celów dotyczących odpadów. W 2018 r. Komisja podjęła równoległe działania mające na celu usunięcie niedociągnięć strukturalnych w przepisach państw członkowskich dotyczących odpadów, wskutek których nadal występują nielegalne lub niezgodne z normami składowiska lub brak jest planów gospodarki odpadami.

Komisja przyjęła ponadto dziewięciopunktowy [plan działania dotyczący poprawy przestrzegania prawa](#), w którym skupiono się między innymi na kwestiach kontroli i zarządzania.

Egzekwowanie przepisów rolnych

Dwa główne cele wspólnej polityki rolnej polegają na udzielaniu wsparcia rolnikom oraz zapewnieniu, aby konsumenci mieli stały dostęp do przystępnej cenowo żywności. Pozostałe cele obejmują zapobieganie zmianie klimatu oraz zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi, zachowanie obszarów wiejskich i krajobrazów w całej UE, a także utrzymanie gospodarki rolnej przez promowanie zatrudnienia w rolnictwie i w sektorach powiązanych.

W 2018 r. – podobnie jak w poprzednich latach – działania Komisji mające na celu egzekwowanie przepisów w dziedzinie rolnictwa koncentrowały się na monitorowaniu poprawności wdrażania przez państwa członkowskie [płatności bezpośrednich](#).

Kontynuowano dialog dwustronny z państwami członkowskimi, które nieprawidłowo wykorzystywały pomoc finansową w ramach systemu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją do wspierania rodzajów rolnictwa lub sektorów borykających się z trudnościami innymi niż ryzyko zaniechania uprawy lub spadku produkcji. Poprzez dialog Komisja przekonała organy krajowe jednego z państw członkowskich do zmiany przepisów krajowych w celu dostosowania ich do przepisów UE.

Oznaczenia geograficzne chronią nazwy konkretnych produktów w celu promowania ich unikalnych cech charakterystycznych związanych z pochodzeniem geograficznym oraz tradycyjną wiedzą specjalistyczną. W 2018 r. Komisja w dalszym ciągu śledziła konkretne przypadki niewłaściwego wdrożenia przepisów UE dotyczących ochrony chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych.

[Dania](#) zezwoliła duńskim przedsiębiorstwom na produkcję białego sera i jego wywóz do państw niebędących członkami UE pod nazwą „feta”, mimo że ser ten nie odpowiadał specyfikacji produktu tej chronionej nazwy pochodzenia.

Od 2008 r. [Bułgaria](#) prowadzi własny, krajowy rejestr oznaczeń geograficznych produktów rolnych i produktów spożywczych, mimo wyłącznego charakteru ogólnounijnych rejestrów prowadzonych w ramach systemów jakości.

W 2018 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego prowadzone przeciwko Cyprowi, Włochom i Zjednoczonemu Królestwu, po tym gdy wprowadziły one normy handlowe dotyczące [kazein](#) i [kazeinianów](#) do swoich przepisów krajowych.

Egzekwowanie przepisów w zakresie gospodarki morskiej i rybołówstwa

Najważniejsze cele polityki morskiej UE to wspomaganie rozwoju przemysłu rybnego i obszarów przybrzeżnych w Europie oraz jednoczesna ochrona środowiska morskiego.

Cele w zakresie zrównoważonego rozwoju przewidziane we wspólnej polityce rybołówstwa UE przyczyniają się zarówno do ochrony zasobów rybnych, jak i do zwiększenia ilości ryb pozyskiwanych z połowów. Ponieważ powyższe cele należy osiągnąć najpóźniej do 2020 r., strategia

egzekwowania stosowana przez Komisję w 2018 r. skupiała się w dalszym ciągu na ochronie i kontroli rybołówstwa, a także na egzekwowaniu wyłącznej kompetencji UE w tym zakresie.

Krajowe systemy kontroli rybołówstwa i systemy egzekwowania przepisów związanych z rybołówstwem muszą być skuteczne, a w przypadku naruszenia przepisów przewidywać odstrasżające sankcje.

Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Irlandii](#) w celu zapewnienia, aby poważne naruszenia przepisów UE dotyczących rybołówstwa podlegały skutecznym sankcjom.

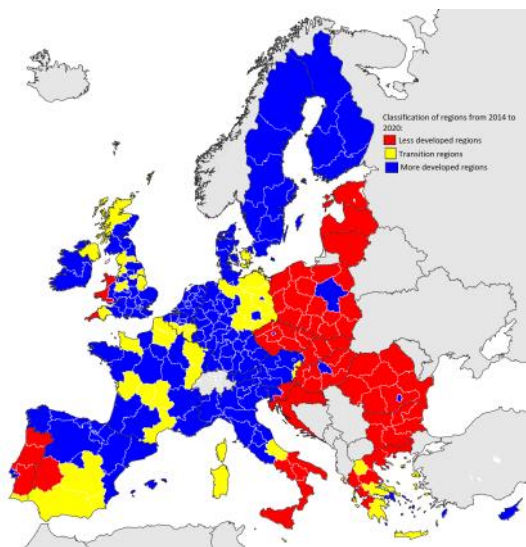
„Plany działania w zakresie kontroli” to szczególne narzędzie zapewniania zgodności, przyjmowane przez Komisję w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi w celu zapewnienia prawidłowego egzekwowania przepisów [rozporządzenia w sprawie kontroli](#) rybołówstwa. W 2018 r. Komisja przyjęła nowe plany działania dla szeregu państw członkowskich oraz monitorowała ich wdrożenie.

Dobre funkcjonowanie systemu organizacji producentów sektora rybołówstwa jest kluczowe z punktu widzenia ich zrzeszania się na rzecz osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa i wspólnej organizacji rynków.

Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Zjednoczonemu Królestwu](#) w związku z niezapewnieniem przestrzegania warunków [uznawania organizacji producentów sektora rybołówstwa](#).

Dzięki planowaniu przestrzennemu obszarów morskich można dopilnować, aby cała działalność człowieka na morzu prowadzona była w sposób efektywny, bezpieczny i zrównoważony. Przez cały 2018 r. Komisja monitorowała właściwe wdrożenie [wspólnych unijnych ram planowania przestrzennego obszarów morskich](#) we wszystkich państwach członkowskich i wszystkich sektorach.

Egzekwowanie przepisów dotyczących polityki regionalnej

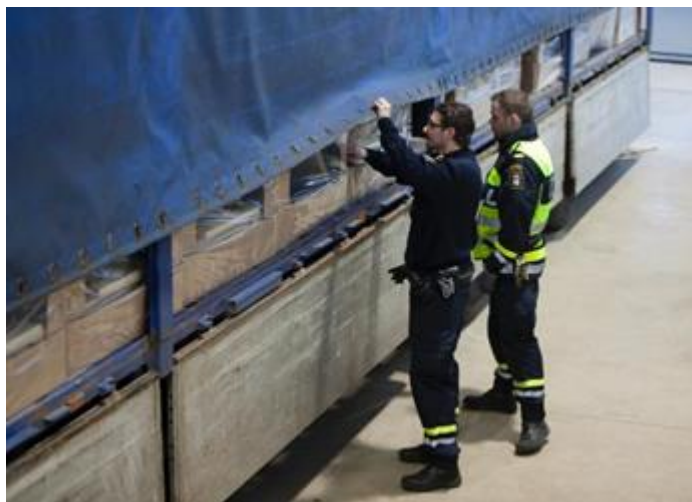

Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne wspierają inwestycje w kluczowych obszarach polityki generujących wzrost gospodarczy w całej UE.

Aby zapewnić jak największą efektywność inwestycji, potrzebne są odpowiednie ramy prawne w tym zakresie. W 2018 r. działania Komisji koncentrowały się na kontrolowaniu zgodności ze szczególnymi warunkami wstępnymi, zwłaszcza w dziedzinie zamówień publicznych, pomocy państwa, kompleksowych planów inwestycji transportowych oraz w sektorach gospodarki wodnej i ściekowej.

Jeżeli inwestycja nie spełnia norm określonych w przepisach UE, Komisji reaguje na tego rodzaju nieprawidłowości, w stosownych przypadkach, przez zawieszenie płatności lub zastosowanie korekt finansowych. W 2018 r. Komisja niezmiennie podejmowała wysiłki w celu wykrywania tego rodzaju nieprawidłowości oraz podejmowania stosownych działań naprawczych.

W 2018 r. Komisja przeprowadziła badanie, którego celem była ocena, czy państwa członkowskie posiadają sprawnie działające systemy służące do obsługi skarg związanych z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi. Ustalono w nim, że w większości przypadków państwa członkowskie posiadają standardowe systemy rozpatrywania skarg oparte na przepisach krajowych lub dokumentach programowych. Te systemy działające w państwach członkowskich UE są zasadniczo skuteczne. Rozwiązania dotyczące rozpatrywania skarg stosowane w okresie programowania 2014–2020 są ponadto bardziej rozwinięte w porównaniu z okresem 2007–2013.

Zwalczanie nadużyć finansowych popełnianych na szkodę budżetu UE

Jakość środków zwalczania przestępstw mających wpływ na budżet UE znacząco wzrosła wraz z przyjęciem dyrektywy w sprawie ochrony interesów finansowych UE. Komisja ściśle współpracuje z państwami członkowskimi, aby zapewnić właściwe wdrożenie dyrektywy.

Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, ponieważ odmówiło ono udostępnienia należności celnych do budżetu UE, czego wymaga prawo Unii. Ze sprawozdania Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych z 2017 r. wynika, że importerzy w Zjednoczonym Królestwie uchylili się od uiszczenia znacznych należności celnych przez stosowanie fikcyjnych i sfalszowanych faktur oraz

nieprawidłowe zgłoszenie wartości celnej przy przywozie. Dalsze kontrole przeprowadzone przez Komisję ujawniły drastyczny wzrost skali procederu zaniżania wartości, który stosowano w Zjednoczonym Królestwie w latach 2011–2017. Zjednoczone Królestwo nie podjęło żadnych działań w celu przeciwdziałania takim oszustwom, chociaż od 2007 r. ostrzegano je o istnieniu takiego ryzyka w związku z przywozem wyrobów włókienniczych i obuwi z Chin, pomimo wezwania do wdrożenia odpowiednich środków kontroli ryzyka. Komisja obliczyła, że naruszenie przez Zjednoczone Królestwo przepisów unijnych spowodowało straty dla budżetu UE w kwocie 2,7 mld EUR (pomniejszonej o koszty poboru) w okresie od listopada 2011 r. do października 2017 r.

2. Połączony jednolity rynek cyfrowy

Strategia jednolitego rynku cyfrowego ma na celu zniesienie barier w internecie, z powodu których obywatele UE nie mają dostępu do niektórych towarów i usług.

Rozwój sieci połączeń

Szybka komunikacja cyfrowa sprzyja innowacjom i ulepszaniu usług, co przynosi korzyści gospodarce i społeczeństwu. Rozwój łączności 5G stanowi priorytet dla Komisji. Celem jest zapewnienie dostępności widma radiowego 5G w całej UE do 2020 r.

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Belgii](#), [Chorwacji](#) i [Niderlandom](#), ponieważ nie dotrzymały one wewnętrznych terminów zwolnienia widma radiowego na potrzeby łączności ruchomej. Mogłoby to opóźnić rozwój sieci 5G.

Prace inżynieryjno-budowlane, takie jak przebudowa ulic związana z instalacją kabli szybkich sieci łączności elektronicznej, stanowią do 80 proc. kosztów budowy sieci szerokopasmowych. [Dyrektywa o redukcji kosztów usług szerokopasmowych](#) ma na celu promocję współpracy międzysektorowej, m.in. między dostawcami energii, wody i usług transportowych. Stworzy ona warunki pozwalające budować nową infrastrukturę w efektywniejszy sposób, tak aby uruchamianie sieci było mniej kosztowne, i przyniesie dzięki temu korzyści ogółowi społeczeństwa.

W 2018 r. Komisja podjęła działania mające na celu łatwiejsze uruchamianie szybkich sieci łączności elektronicznej. W rezultacie niemal wszystkie państwa członkowskie wdrożyły [dyrektywę o redukcji kosztów usług szerokopasmowych do przepisów krajowych](#).

Zagwarantowanie cyberbezpieczeństwa i zaufania do transakcji internetowych

Budowanie zaufania do środowiska internetowego stanowi kluczowy warunek rozwoju gospodarczo-społecznego. Wraz z wejściem w życie rozporządzenia w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym ([rozporządzenie eIDAS](#)) powstała wspólna platforma bezpiecznych interakcji elektronicznych między obywatelami, przedsiębiorstwami i organami publicznymi. W rozporządzeniu eIDAS ustanowiono ogólne

ramy prawne dotyczące korzystania z usług zaufania w UE. Usługi te obejmują elektroniczne podpisy, pieczęci i znaczniki czasu oraz usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego i uwierzytelnianie stron internetowych.

Cyberbezpieczeństwo stanowi dla Komisji ważny priorytet. [Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych](#) ma na celu osiągnięcie jednakowo wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów bezpieczeństwa na całym terytorium Unii.

W 2018 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko [17 państwom członkowskim](#), w celu wyegzekwowania pełnego wdrożenia do ich prawa krajowego tego pierwszego ogólnounijnego aktu ustawodawczego dotyczącego cyberbezpieczeństwa.

Lepsza dostępność dla obywateli niepełnosprawnych

Osoby niepełnosprawne, zwłaszcza słabowidzące lub niedosłyszące, mogą mieć trudności z dostępem do stron internetowych i aplikacji mobilnych organów sektora publicznego.

Celem [dyrektywy w sprawie dostępności stron internetowych](#) jest poprawa dostępu do tych narzędzi informacyjnych dla osób niepełnosprawnych.

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko 19 państwom członkowskim, wymagając od nich pełnej transpozycji [dyrektywy w sprawie dostępności stron internetowych](#) do prawa krajowego.

W celu dalszego wspierania dostępności Komisja zaproponowała [dyrektywę w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z określonych utworów i innych przedmiotów chronionych prawem autorskim i prawami pokrewnymi z korzyścią dla osób niewidomych, osób słabowidzących lub osób z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem](#), która przewiduje obowiązkowy wyjątek od prawa autorskiego i praw pokrewnych. Celem tego wyjątku jest umożliwienie osobom, które mają trudności z czytaniem druku, dostępu do książek i innych materiałów drukowanych w dostępnych dla nich formatach.

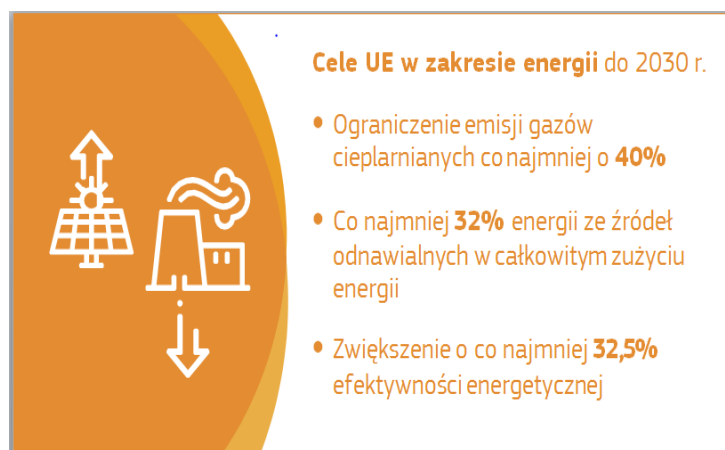
W 2018 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko 17 państwom członkowskim, które nie wdrożyły w terminie tej [dyrektywy](#) do prawa krajowego.

Reguły określone w obu tych dyrektywach odzwierciedlają bieżące prace Komisji na rzecz budowy Unii Europejskiej mającej wymiar społeczny i sprzyjającej włączeniu społecznemu, w ramach której wszyscy Europejczycy mogą w pełni uczestniczyć w gospodarce cyfrowej i społeczeństwie cyfrowym.

3. Stabilna unia energetyczna oparta na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu

Europejska **unia energetyczna** zapewnia gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom bezpieczną, czystą i przystępną cenowo energię dzięki umożliwieniu swobodnego przepływu energii przez granice krajowe w obrębie UE. Stymuluje ona również rozwój nowych technologii i zmodernizowanej infrastruktury w celu obniżenia rachunków gospodarstw domowych, stworzenia nowych miejsc pracy i pobudzenia wzrostu gospodarczego. Unia energetyczna przyczyni się do zrównoważonego zużycia energii dzięki ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych, zanieczyszczeń i naszej zależności od paliw kopalnych.

Przekształcenie sektora energetycznego w sektor bezpieczny, pewny i zrównoważony, w którego centrum zainteresowania znajduje się konsument

W 2016 r. Komisja Europejska zaproponowała pakiet „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”. Zwiększyło to ambicje UE w zakresie przejścia na czystą energię i zapewnienia, aby UE utrzymała konkurencyjność na zmieniających się światowych rynkach energii.

W 2018 r. Parlament Europejski i Rada osiągnęły porozumienie polityczne w sprawie wszystkich wniosków Komisji wchodzących w skład tego pakietu.

Pakiet „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” obejmuje przegląd kluczowych przepisów UE w takich dziedzinach jak **charakterystyka energetyczna budynków**, **efektywność energetyczna**, **energia ze źródeł odnawialnych** oraz **zarządzanie unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu**. **Wszystkie te przepisy już obowiązują**. Jeżeli chodzi o charakterystykę energetyczną budynków, celem jest przyspieszenie opłacalnej ekonomicznie renowacji istniejących budynków, uruchomienie inwestycji i promowanie systemów inteligentnych budynków. Celem pakietu jest również zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych do co najmniej 32 % do 2030 r. Cele te zostaną poddane przeglądowi w 2023 r. Państwa członkowskie muszą opracować zintegrowane krajowe plany w zakresie energii i klimatu na lata 2021–2030, określając, w jaki sposób zamierzają osiągnąć cele na 2030 r.

Komisja monitorowała postępy państw członkowskich w osiąganiu celów w zakresie efektywności energetycznej oraz w dążeniu do zapewnienia zrównoważonego charakteru budynków, między innymi za pomocą postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Komisja kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego prowadzone przeciwko **Niderlandom i Słowenii** w związku z nieprzestrzeganiem **dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków**. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko **15 państwom członkowskim** i zwróciła się do nich o prawidłowe wdrożenie przepisów UE w zakresie efektywności energetycznej.

Postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego zastosowano również, aby chronić społeczeństwo przed promieniowaniem i zapewnić bezpieczeństwo w sektorze jądrowym.

Komisja wezwała **Belgię, Hiszpanię i Polskę** do wdrożenia **unijnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa jądrowego**. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom

przeciwko 22 państwom członkowskim w związku z niewłaściwym wdrożeniem [dyrektywy w sprawie odpadów promieniotwórczych](#). Komisja wszczęła również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko [dziewięciu państwom członkowskim](#), ponieważ nie wdrożyły one [dyrektywy w sprawie podstawowych norm bezpieczeństwa](#).

Wdrożenie porozumienia klimatycznego z Paryża

W porozumieniu paryskim z 2015 r. określono globalny plan działania na rzecz ograniczenia zmiany klimatu.

Unia Europejska jest pierwszą dużą gospodarką, która przekształciła swoje obietnice złożone w ramach porozumienia paryskiego w wiążące prawodawstwo.

W 2018 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły główne przepisy wdrażające [ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030](#). Określono w nich cel, jakim jest ograniczenie

emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % (w porównaniu z poziomami z 1990 r.) do 2030 r. Komisja już teraz wybiega myślą w dalszą przyszłość: w 2018 r. przedstawiła swoją wizję dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki do [2050 r.](#)

Osiągnięcie tych celów, jak również [celów na 2020 r.](#), wymaga prawodawstwa, które jest w pełni wdrożone i egzekwowane. W 2018 r. środki w zakresie egzekwowania i monitorowania przepisów obejmowały postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz rozmowy nieformalne z państwami członkowskimi.

W trakcie nieformalnych rozmów z państwami członkowskimi skupiono się na [dyrektywie w sprawie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla](#), [rozporządzeniu w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych](#) oraz [rozporządzeniu w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego](#).

W 2018 r. Komisja aktywnie kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z niedokonaniem przez niektóre państwa członkowskie wdrożenia [dyrektywy w sprawie jakości paliwa](#). Większość z nich już zamknięto: na koniec roku otwartych pozostało tylko pięć postępowań.

W 2018 r. UE poczyniła istotne postępy na drodze do wprowadzenia rygorystycznych przepisów mających na celu dekarbonizację i modernizację sektora transportowego. W maju Komisja przedstawiła pierwszy w historii [wniosek ustawodawczy w sprawie norm emisji dwutlenku węgla dla pojazdów ciężkich](#). Parlament Europejski i Rada przyjęły oprócz tego przepisy dotyczące [monitorowania i raportowania emisji dwutlenku węgla z pojazdów ciężkich](#) oraz osiągnęły [porozumienie polityczne](#) w sprawie norm emisji dwutlenku węgla (CO₂) dla samochodów osobowych i dostawczych na okres po 2020 r. Pełne i skuteczne wdrożenie tych środków będzie miało kluczowe znaczenie dla rozwiązania problemu emisji CO₂ pochodzących z transportu drogowego, które nadal odpowiadają za około jedną piątą wszystkich emisji CO₂ w UE.

4. Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej

Jednolity rynek UE pozostaje najcenniejszym atutem Europy dla osób fizycznych i przedsiębiorstw. Rynek ten daje ogromne możliwości przedsiębiorstwom, a konsumentom większy wybór oraz niższe ceny. Pozwala obywatelom podróżować, mieszkać, pracować i studiować w dowolnym miejscu. Korzyści tych nie można jednak osiągnąć, jeżeli przepisy dotyczące jednolitego rynku nie są stosowane lub wdrażane lub gdy ograniczają je inne bariery.

Zapewnienie niezakłóconej konkurencji

Rynek wewnętrzny jest silniejszy, gdy konkurencja jest niezakłócona.

W 2018 r. Komisja sprawdziła, czy wszystkie państwa członkowskie zakończyły wdrożenie [dyrektywy w sprawie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji](#), oraz zamknęła 18 pozostałych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

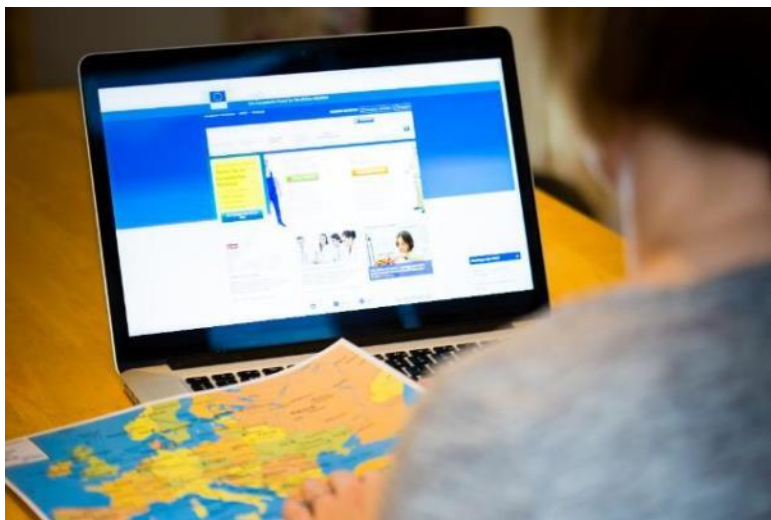
Komisja zaakceptowała również ostateczne środki zaradcze przedstawione przez Grecję w sprawie dotyczącej przyznania – z naruszeniem unijnych reguł konkurencji – wyłącznych praw do eksploatacji węgla brunatnego głównemu dostawcy zasiedzialemu na greckim rynku energii elektrycznej.

Konsekwentne wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w celu zapewnienia zgodności z wydawanymi przez Komisję decyzjami dotyczącymi pomocy państwa ma podstawowe znaczenie dla wiarygodności systemu kontroli pomocy państwa stosowanego przez Komisję.

Komisja po raz drugi wszczęła postępowanie przed Trybunałem przeciwko [Włochom](#), ponieważ władze włoskie nie wykonały wcześniejszego orzeczenia Trybunału. We wspomnianym orzeczeniu Trybunał potwierdził, że Włochy udzieliły niezgodnej z prawem pomocy państwa przedsiębiorstwu hotelarskim na Sardynii. Komisja nakazała Włochom odzyskać pomoc niezgodną z prawem opiewającą na kwotę blisko 15 mln EUR. Do dziś nie udało się odzyskać niemal 13 mln EUR z tej kwoty.

Trybunał Sprawiedliwości nałożył sankcje finansowe w sprawie przeciwko [Grecji](#) w związku z niewykonaniem decyzji Komisji z 2008 r. nakazującej odzyskanie niezgodnej z prawem pomocy państwa przyznanej Hellenic Shipyards.

Zapewnianie swobodnego przepływu pracowników

Obywatele UE mogą korzystać z możliwości pracy w innych państwach członkowskich tylko wtedy, gdy prawa pracowników są odpowiednio chronione poza ich rodzimym państwem członkowskim.

Dodatkowe programy emerytalne związane ze stosunkiem pracy mogą zniechęcać pracowników do mobilności. [Przepisy UE](#) dotyczące poprawy w zakresie nabywania i zachowywania uprawnień do dodatkowych

emerytur mają na celu usunięcie tych przeszkód.

W 2018 r. Komisja podjęła kroki prawne wobec 10 państw członkowskich w związku z niedokonaniem w terminie wdrożenia do ich prawa krajowego [przepisów UE dotyczących zwiększenia mobilności pracowników między państwami członkowskimi](#). Do końca 2018 r. Komisja zakończyła postępowania przeciwko sześciu państwom członkowskim (Republice Czeskiej, Grecji, Hiszpanii, Luksemburgowi, Niderlandom i Austrii), ponieważ dostosowały one swoje prawodawstwo do przepisów UE.

W UE obowiązują jasne reguły dotyczące swobodnego przepływu pracowników, delegowania pracowników i koordynacji zabezpieczenia społecznego. Ich nieprzestrzeganie przez państwa członkowskie zagraża sprawiedliwości na rynku wewnętrznym i podważa zaufanie do niego. Wyrażano zwłaszcza obawy o to, że pracownicy mobilni mogą być szczególnie narażeni na nadużycia lub pozbawieni możliwości korzystania z przysługujących im praw.

W 2018 r. Komisja zaproponowała utworzenie [Europejskiego Urzędu ds. Pracy](#) w celu zapewnienia sprawiedliwego, prostego i skutecznego egzekwowania przepisów UE dotyczących mobilności pracowników. W międzyczasie Parlament Europejski i Rada osiągnęły [wstępne porozumienie](#) w sprawie tego wniosku.

Zapewnianie swobodnego przepływu towarów

Jeżeli chodzi o działania Komisji w sektorze motoryzacyjnym, stwierdziła ona, że kilka państw członkowskich nie ustanowiło lub nie zastosowało kar zniechęcających producentów samochodów do naruszania przepisów dotyczących emisji spalin. Kontrole te miały miejsce po ujawnieniu w 2015 r., że grupa Volkswagena wykorzystuje oprogramowanie do celów uchylania się od przestrzegania norm emisji w odniesieniu do niektórych zanieczyszczeń powietrza.

W 2018 r. Komisja podjęła dalsze działania w ramach postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego prowadzonych przeciwko [Niemcom](#), [Włochom](#), [Luksemburgowi](#) i [Zjednoczonemu Królestwu](#), ponieważ nie wywiązały się one ze swoich zobowiązań wynikających z przepisów UE dotyczących homologacji typu pojazdu.

Komisja zapewnia również, by państwa członkowskie nie nakładały ograniczeń ilościowych na handel w UE. W 2018 r. Komisja podjęła działania dotyczące produktów farmaceutycznych i rejestracji samochodów.

We Francji rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich nastręczała czasami trudności. Za sprawą interwencji Komisji Francja zmieniła w 2018 r. swoje przepisy, aby umożliwić rejestrację online importowanych pojazdów używanych.

Komisja podjęła działania przeciwko [Lotwie](#) w związku z zakazem rejestracji pojazdów z kierownicą po prawej stronie.

„Handel równoległy” umożliwia hurtownikom kupowanie produktów leczniczych w jednym państwie członkowskim (zazwyczaj tam, gdzie ceny leków są również niższe) oraz ich sprzedaż do innych państw członkowskich (tam, gdzie ceny są wyższe). „Handel równoległy” produktami leczniczymi jest legalną działalnością gospodarczą w ramach rynku wewnętrznego. Import równoległy może przynieść korzyści pacjentom i publicznym systemom ochrony zdrowia, jeżeli jego skutkiem będą niższe ceny i niższe koszty refundacji. Jednocześnie w niektórych państwach członkowskich istnieją obawy, że eksport równoległy może doprowadzić do niedoboru leków dla pacjentów, zagrażając ich zdrowiu, a nawet życiu. Państwa członkowskie mogą zatem ograniczyć handel równoległy produktami leczniczymi, jeżeli stanowi on zagrożenie dla ochrony zdrowia i życia ludzkiego lub ochrony własności przemysłowej i handlowej.

W 2018 r. Komisja Europejska zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz zakończyła rozpatrywanie skarg przeciwko [Polsce](#), [Rumunii](#) i [Słowacji](#) dotyczących handlu równoległego lekami przeznaczonymi dla ludzi. Komisja zdecydowała, że konieczne jest znalezienie innych sposobów rozwiania obaw państw członkowskich w tym obszarze. Za najlepsze rozwiązanie uznała szybkie przeprowadzenie zorganizowanego dialogu. Komisja podtrzymała swoje zobowiązanie, by wspierać państwa członkowskie w ich wysiłkach zmierzających do zapewnienia obywatelom szybkiego dostępu do przystępnej cenowo, profilaktycznej i leczniczej opieki zdrowotnej dobrej jakości. W tym celu Komisja postanowiła zebrać więcej informacji, aby móc przedyskutować ograniczenia wywozowe z państwami członkowskimi na forum grupy roboczej Komisji ds. produktów leczniczych.

Zapewnianie swobody przedsiębiorczości

W odniesieniu do swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług Komisja podjęła w 2018 r. działania przeciwko wszystkim państwom członkowskim (z wyjątkiem Litwy) w związku z niedostosowaniem ich prawodawstwa do [dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych](#). W kilku przypadkach przepisy krajowe są niezgodne z dyrektywą. Dotyczy to wprowadzenia europejskiej legitymacji zawodowej, mechanizmu ostrzegania, możliwości częściowego dostępu do wykonywania zawodu, proporcjonalności wymogów językowych, tworzenia ośrodków wsparcia oraz obowiązków w zakresie sprawozdawczości i powiadamiania.

Lepsze informowanie i pomoc dla obywateli i przedsiębiorstw

W 2018 r., w 25. rocznicę powstania jednolitego rynku, Komisja skupiła się na zapewnieniu, aby przepisy dotyczące jednolitego rynku przyniosły wyniki w praktyce. Komisja zwiększyła wysiłki w zakresie informowania obywateli i przedsiębiorstw o ich prawach i obowiązkach za pośrednictwem portalu [Twoja Europa](#), który stanowi fundament przyszłego jednolitego portalu cyfrowego. Liczne korzyści związane z jednolitym rynkiem są dostępne dla osób fizycznych i przedsiębiorstw tylko wtedy, gdy wspólnie uzgodnione przepisy są stosowane w praktyce. Zgodnie z tym priorytetem politycznym i w ramach działań następczych w związku z [planem działania SOLVIT](#) państwa członkowskie wykorzystywały informacje uzyskane za pośrednictwem SOLVIT i portalu [Twoja Europa – Porady](#), aby zaradzić

powtarzającym się naruszeniom prawa UE. Baza danych [Twoja Europa – Porady](#) dokumentuje ponad 265 000 autentycznych spraw, które znakomicie ilustrują różne sposoby czerpania korzyści z jednolitego rynku przez obywateli i przedsiębiorstwa.

[System integracji rejestrów przedsiębiorstw](#), który ułatwia znalezienie informacji o przedsiębiorstwach w UE za pośrednictwem jednolitego [europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”](#), był szeroko wykorzystywany w 2018 r.: ponad 372 000 razy wyszukiwano informacje o przedsiębiorstwach, a ponad 241 000 razy wystąpiono o szczegółowe dane dotyczące przedsiębiorstw.

Egzekwowanie przepisów w zakresie unii rynków kapitałowych, usług finansowych i swobodnego przepływu kapitału

Aby zwiększyć odporność i stabilność sektora finansowego oraz poprawić ochronę inwestorów, należy właściwie wdrożyć dyrektywy przyjęte w następstwie kryzysu finansowego. Wdrożenie niektórych z tych dyrektyw ma również znaczenie dla urzeczywistnienia unii rynków kapitałowych, która ma na celu poprawę dostępu do finansowania, w szczególności dla przedsiębiorstw innowacyjnych, przedsiębiorstw typu start-up oraz małych i średnich

przedsiębiorstw. Prowadzi ona również do zwiększenia atrakcyjności rynków kapitałowych dla inwestorów indywidualnych i instytucjonalnych oraz ułatwia inwestycje transgraniczne.

W 2018 r. Komisja wszczęła szereg postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwom członkowskim, które nie wdrożyły w terminie do swoich przepisów krajowych [dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń](#) i [dyrektywy w sprawie usług płatniczych](#).

Komisja kontynuowała również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Hiszpanii i Słowenii, ponieważ nie wdrożyły one w terminie dyrektyw o rachunkowości i o badaniach sprawozdań finansowych oraz dyrektywy w sprawie rachunków płatniczych.

Dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych ma na celu poprawę ochrony inwestorów, wzmocnienie jednolitego rynku oraz stworzenie przejrzystych, dobrze nadzorowanych, konkurencyjnych i stabilnych warunków wymiany handlowej na rynkach całego Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Komisja prowadziła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Słowenii](#) w związku z niedokonaniem w terminie wdrożenia do przepisów krajowych dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych.

Przepisy UE dbają o to, aby inwestorzy byli w stanie podejmować świadome decyzje i mieli pewność, że są odpowiednio chronieni i że przysługuje im prawo do odszkodowania w przypadku nieprawidłowości.

Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Cyprowi w związku z odroczeniem wypłaty rekompensat na czas nieokreślony, z naruszeniem dyrektywy w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów.

Jeżeli chodzi o swobodny przepływ kapitału, Komisja wszczęła w przeszłości postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko pięciu państwom członkowskim w związku z systemem opartym na wewnątrzunijnych dwustronnych umowach inwestycyjnych, które umożliwiają inwestorom unijnym wnoszenie roszczeń przeciwko państwom członkowskim przed trybunałami arbitrażowymi.

W 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości orzekł w [sprawie Achmea](#), że ten system arbitrażowy jest niezgodny z prawem Unii. Komisja ściśle monitoruje działania następcze podejmowane przez państwa członkowskie w związku z wyrokiem Trybunału.

Egzekwowanie przepisów w zakresie opodatkowania i cel

Strategia Komisji w zakresie egzekwowania przepisów celnych koncentrowała się na zapewnieniu prawidłowego i jednolitego stosowania [unijnego kodeksu celnego](#) przez państwa członkowskie oraz na wykrywaniu opłat o skutku równoważnym należnościami celnym, nawet na obszarze UE.

Po wszczęciu przez Komisję dochodzenia władze belgijskie zmieniły swoje przepisy w celu usunięcia sprzecznego z [unijnym kodeksem celnym](#) ograniczenia bezpośredniego przedstawicielstwa celnego.

Komisja przeprowadziła postępowanie wyjaśniające w celu sprawdzenia opłat pocztowych w państwach członkowskich. Takie opłaty mogą być sprzeczne z unijnym prawem celnym, a mianowicie z przepisami dotyczącymi przedstawicielstwa celnego i zakazem nakładania opłat za formalności celne.

Jeżeli chodzi o podatki pośrednie, w swoich wysiłkach na rzecz egzekwowania prawa Komisja traktowała priorytetowo ściganie naruszeń, które zakłócają konkurencję na rynku wewnętrznym lub są sprzeczne z zasadą sprawiedliwego opodatkowania.

Po ujawnieniu w [dokumentach z rajów podatkowych](#) powszechnego uchylania się od płacenia podatków w sektorach jachtów i statków powietrznych Komisja podjęła kroki prawne wobec [Grecji, Włoch, Cypru, Malty i Zjednoczonego Królestwa](#). Wskazane państwa członkowskie ustanowiły korzystne dla sektorów jachtów rekreacyjnych i statków powietrznych środki podatkowe, które są sprzeczne z prawem Unii.

Dyrektywa VAT dopuszcza szczególną procedurę VAT przewidzianą dla rolników, którzy mogą napotkać trudności administracyjne związane ze stosowaniem zasad ogólnych. Komisja podjęła działania przeciwko [Niemcom](#), które stosowały tę szczególną procedurę domyślnie wobec wszystkich rolników, w tym wobec właścicieli dużych gospodarstw rolnych, którzy nie napotykają takich trudności.

Jedną z korzyści płynących z rynku wewnętrznego jest swoboda przemieszczania się, prowadzenia działalności i inwestowania ponad granicami państw przez osoby fizyczne i przedsiębiorstwa. Ponieważ podatki bezpośrednie nie są zharmonizowane w całej UE, swoboda ta może oznaczać, że niektórzy podatnicy są w stanie uchylić się od podatku lub uniknąć go w swoim kraju rezydencji podatkowej. Organy podatkowe w UE zgodziły się zatem na ściślejszą współpracę w celu zapewnienia uiszczania podatków oraz zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania. Współpraca ta została usankcjonowana w [dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej](#). Dyrektywa ta umożliwia państwom członkowskim, w kontekście coraz bardziej zglobalizowanego otoczenia, zapewnienie sprawiedliwego udziału wszystkich podatników w uiszczaniu podatków. Jest to podstawowe narzędzie przejrzystości służące zwalczaniu praktyk uchylania się od opodatkowania, które zostały ujawnione w wyniku sprawy LuxLeaks oraz w dokumentach panamskich i dokumentach z rajów podatkowych.

W 2018 r. działania Komisji w zakresie egzekwowania przepisów koncentrowały się na zapewnieniu wdrożenia przez państwa członkowskie istotnych zmian wprowadzonych do dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w zakresie [dostępu do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu](#)

pieniędzy, automatycznej wymiany informacji finansowych oraz współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania.

Komisja Europejska kontynuowała postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Irlandii, Grecji, Cyprowi, Luksemburgowi i Rumunii w związku z niedokonaniem w terminie wdrożenia środków w zakresie dostępu do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy. Komisja podjęła również działania przeciwko Republice Czeskiej w związku z niewłaściwym wdrożeniem przepisów UE dotyczących automatycznej wymiany informacji finansowych.

W 2018 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Belgii (w związku z wyższą roczną stawką podatkową od zagranicznych profesjonalnych funduszy inwestycyjnych) i Portugalii po tym, gdy państwa te dostosowały swoje przepisy podatkowe do wymogów prawodawstwa UE.

Zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów

W kwietniu 2018 r. Komisja zaproponowała [nowy ład dla konsumentów](#) mający na celu zapewnienie, aby wszyscy konsumenci europejscy mogli w pełni korzystać z praw przysługujących im na mocy prawa Unii. W ramach proponowanego „nowego ładu” uprawnione podmioty, takie jak organizacje konsumenckie, będą mogły ubiegać się o odszkodowanie, wymianę lub naprawę w imieniu grupy konsumentów, którzy ucierpieli na skutek nielegalnych praktyk handlowych.

Na przykład w sytuacji podobnej do afery „Dieselgate” ofiary [nieuczciwych praktyk handlowych](#), takich jak wprowadzające w błąd reklamy producentów samochodów, którzy nie przestrzegają prawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska lub homologacji typu pojazdów, mogłyby zbiorowo ubiegać się o odszkodowanie w drodze powództwa przedstawicielskiego na mocy proponowanego „nowego ładu”. Obecnie prawo Unii nie przewiduje jeszcze możliwości zbiorowego dochodzenia roszczeń.

Nowy ład dla konsumentów wzmocni prawa konsumentów w internecie, rozwiąże problem podwójnej jakości produktów przeznaczonych dla konsumentów oraz poprawi warunki dla przedsiębiorstw.

W 2018 r. Komisja monitorowała również sposób wdrażania przez państwa członkowskie [dyrektywy w sprawie powiązanych usług turystycznych](#) do prawa krajowego.

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko 14 państwom członkowskim, które nie wypełniły swoich zobowiązań wynikających z tej dyrektywy.

W 2018 r. Komisja wdrożyła również środki mające na celu poprawę stosowania przepisów UE dotyczących alternatywnych metod rozwiązywania sporów i internetowego rozstrzygania sporów konsumenckich. Obejmowało to ulepszenia dotyczące europejskiej platformy [internetowego rozstrzygania sporów](#). Komisja zorganizowała pierwsze w historii zgromadzenie europejskiej społeczności [alternatywnych metod rozwiązywania sporów](#), w którym uczestniczyło ponad 350 osób. Zorganizowała również warsztaty z udziałem krajowych organów ochrony konsumentów w celu

przygotowania się do nowego rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów, które zaczną obowiązywać w 2020 r.

Zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego

W 2018 r. Komisja kontynuowała monitorowanie sposobu wdrażania przez państwa członkowskie przepisów [dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych](#) do prawa krajowego. Dyrektywa ta ma na celu ograniczenie używania tytoniu, w szczególności dzięki zniechęcaniu osób młodych do palenia oraz zapewnieniu, aby obywatele byli w pełni świadomi szkodliwych skutków używania tytoniu.

Ograniczenie konsumpcji tytoniu o zaledwie 2 % przekłada się na roczne oszczędności w opiece zdrowotnej w całej UE w wysokości około 506 mln EUR.

W 2018 r. Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Bułgarii, Francji, Łotwie, Węgrom i Finlandii, ponieważ wprowadziły one środki mające na celu wdrożenie dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych do prawa krajowego.

W 2018 r. prawo pacjentów do dostępu do bezpiecznej opieki zdrowotnej o wysokiej jakości w innych państwach UE miało nadal priorytetowe znaczenie dla Komisji. Monitorowała ona ściśle wdrażanie [dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej](#).

[Europejska inicjatywa obywatelska](#) z 2017 r., wzywająca do wprowadzenia zakazu stosowania glifosatu, pokazała, że kwestie bezpiecznego i zrównoważonego stosowania pestycydów wzbudzają szerokie zainteresowanie opinii publicznej. Komisja uznaje to za ważną kwestię dotyczącą zdrowia publicznego i ochrony środowiska. W 2018 r. Komisja przeprowadziła szereg audytów w państwach członkowskich, aby sprawdzić stosowanie przez nie pestycydów. W późniejszych miesiącach 2019 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów we wdrażaniu [dyrektywy w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów](#).

Egzekwowanie przepisów w zakresie mobilności i transportu

W 2018 r. Komisja skoncentrowała swoje wysiłki w zakresie egzekwowania przepisów na trzech obszarach: bezpieczeństwie transportu, cyfryzacji poprzez rozwój inteligentnych systemów transportowych oraz dokończeniu budowy jednolitego rynku transportu.

Kwestią o pierwszorzędym znaczeniu dla każdego systemu transportowego pozostaje bezpieczeństwo. Stworzenie warunków zapewniających bezpieczeństwo transportu jest niezwykle ważne dla społeczeństwa.

Jednym z zadań Komisji jest spełnienie tych oczekiwań poprzez zapewnienie wdrożenia w całej UE zadowalających norm bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich rodzajów transportu. Normy bezpieczeństwa pomagają w znacznym stopniu ograniczyć liczbę wypadków w transporcie.

W przypadku **transportu kolejowego** przepisy UE zobowiązują państwa członkowskie do ustanowienia niezależnego organu bezpieczeństwa i niezależnego organu dochodzeniowego badającego wypadki i incydenty. Państwa członkowskie zobowiązane są ponadto do określenia wspólnych zasad bezpieczeństwa kolei.

Komisja zwróciła się do **Niemiec** i **Bulgarii** o pełne wdrożenie przepisów UE w zakresie bezpieczeństwa kolei. Niemcy nie zapewniły, aby ich regionalne sieci transportowe podlegały wymogom bezpieczeństwa określonym w przepisach UE. Prawodawstwo bułgarskie w dalszym ciągu nie nakazuje prowadzenia dochodzeń w sprawach poważnych wypadków i incydentów kolejowych przez niezależny organ.

W przypadku **gospodarki morskiej** przepisy UE mają na celu zapewnienie przestrzegania w całej UE norm wyszkolenia marynarzy oraz zapewnienie zgodności tych norm z normami już uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym.

Komisja wezwała **Hiszpanię**, **Maltę** i **Łotwę** do przestrzegania **prawa UE dotyczącego minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy**. Łotwa nie zastosowała właściwych norm międzynarodowych w odniesieniu do rejsów przybrzeżnych, natomiast w przypadku Hiszpanii stwierdzono szereg niedociągnięć dotyczących wystawiania świadectw dla marynarzy oraz koncepcji programów morskich. W przypadku Malty system zarządzania jakością wdrożony przez jedną z zatwierdzonych przez to państwo instytucji kształcenia i szkolenia marynarzy nie obejmował wszystkich morskich kursów szkoleniowych.

W **sektorze transportu powietrznego** Komisja zapewniła właściwe wdrożenie przez państwa członkowskie unijnych przepisów dotyczących norm w dziedzinie lotnictwa.

Komisja wezwała **Węgry** do lepszego monitorowania prowadzenia operacji lotniczych. Podjęła również działania przeciwko **Irlandii** w związku z nieprzestrzeganiem niektórych europejskich wymogów w zakresie zgłaszania incydentów w lotnictwie cywilnym – w szczególności przez osoby zawodowo związane z lotnictwem – oraz w zakresie analiz i działań następczych związanych z tymi incydentami. Podczas dokonanej przez Komisję inspekcji greckiego krajowego organu lotnictwa cywilnego ujawniono, że podmioty odpowiedzialne za wdrażanie norm bezpieczeństwa lotniczego w Grecji nie były regularnie monitorowane. Komisja wezwała **Grecję** do prowadzenia odpowiedniego monitorowania.

Oczekuje się, że w nadchodzących latach cyfryzacja transportu uczyni duży krok naprzód i sprawi, że transport stanie się bezpieczniejszy, wydajniejszy i bardziej zrównoważony. Stopniowo rozwijane są inteligentne systemy transportowe. Potencjał takich systemów można jednak wykorzystać tylko wtedy, gdy są one skutecznie wdrażane oraz gdy informowanie o podróżach i zarządzanie nimi są koordynowane na szczeblu UE.

Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko dziewięciu państwom członkowskim, które nie dostarczyły użytkownikom nieodpłatnie minimalnych powszechnych informacji o ruchu związanych z bezpieczeństwem drogowym. Komisja wszczęła również postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko siedmiu państwom członkowskim, które nie wypełniły swoich obowiązków dotyczących świadczenia ogólnounijnych usług informacyjnych dotyczących ruchu w czasie rzeczywistym. Ponadto wezwała sześć państw członkowskich do wdrożenia przepisów dotyczących inteligentnych systemów transportowych.

Komisja sprawdziła również, czy państwa członkowskie są w stanie prowadzić skuteczną wymianę informacji na temat kart do tachografu w ramach europejskiego systemu Tachonet. Tachograf to urządzenie rejestrujące czas prowadzenia pojazdu, przerwy i okresy odpoczynku oraz okresy innej pracy wykonywanej przez kierowcę.

Komisja wezwała 10 państw członkowskich do przestrzegania prawa UE dotyczącego wzajemnego połączenia krajowych elektronicznych rejestrów kart do tachografu.

W pełni funkcjonujący wewnętrzny rynek transportowy można osiągnąć wyłącznie wówczas, gdy nie istnieją nieuzasadnione przeszkody utrudniające świadczenie usług transportowych. W przypadku sektora transportu drogowego rynek przewoźników ma kluczowe znaczenie dla transportu towarów w UE i stanowi ważny sektor dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że Hiszpania dyskryminowała małych przewoźników przez wyłączenie ich z rynku transportu drogowego. Hiszpania wymagała od nich, aby w celu uzyskania koncesji na wykonywanie przewozów posiadali flotę liczącą co najmniej trzy pojazdy. Ponadto Komisja podjęła działania przeciwko Danii, w której przepisy dotyczące parkowania samochodów ciężarowych ograniczają czas parkowania do 25 godzin. Przepisy te utrudniają kierowcom samochodów ciężarowych przestrzeganie przepisów dotyczących odpoczynku. W związku z tym, że przepisy te mają wpływ głównie na przewoźników niebędących rezydentami, stanowią one nieuzasadnioną pośrednią dyskryminację ze względu na narodowość.

Większa integracja sektora transportu ma kluczowe znaczenie dla dokończenia budowy rynku wewnętrznego. Linie kolejowe są istotną częścią unijnego sektora transportu oraz odgrywają ważną rolę w dążeniu do mobilności zgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju. W 2018 r. Komisja rozpoczęła ocenę ogólną zgodności systemów prawa krajowego z unijnym instrumentem prawnym ustanawiającym jednolity europejski obszar kolejowy.

5. Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa

„Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa” jest podstawowym elementem odpowiedzi Komisji na kryzys gospodarczy i finansowy. Polityka ta ma na celu wzmocnienie gospodarki UE w sposób pozwalający stworzyć więcej miejsc pracy i poprawić poziom życia obywateli.

Egzekwowanie przepisów dotyczących unii gospodarczej i walutowej

Unia gospodarcza i walutowa stanowi podstawę procesu integracji UE. Urzeczywistnienie unii gospodarczej i walutowej nie jest celem samym w sobie, ale środkiem do zapewnienia stabilności oraz silniejszego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu w strefie euro i całej UE.

W 2018 r. Komisja w dalszym ciągu zwracała szczególną uwagę na wdrożenie [dyrektywy w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich](#).

Ponadto euro może stanowić silną i wiarygodną walutę w oczach obywateli i przedsiębiorstw tylko wtedy, gdy będzie odpowiednio chronione przed fałszowaniem.

W 2018 r. Komisja kontynuowała postępowanie przeciwko Belgii, Bułgarii, Chorwacji, Irlandii, Grecji, Luksemburgowi, Malcie, Słowacji i Słowenii w związku z niedokonaniem wdrożenia [unijnych przepisów w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem](#).

Egzekwowanie przepisów dotyczących unii bankowej

W ramach unii bankowej Komisja kontynuowała kontrolę wdrażania przez państwa członkowskie [czwartej dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych](#), [dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów](#) i [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków](#). Celem tych instrumentów UE jest zapewnienie, aby banki były silniejsze i lepiej nadzorowane, a także aby istniała możliwość łatwiejszego rozwiązania problemów bez konieczności sięgania po pieniądze podatników.

W lipcu 2018 r. Komisja podjęła decyzję o skierowaniu sprawy przeciwko [Hiszpanii](#) do Trybunału Sprawiedliwości UE z powodu nieprzyjęcia przepisów krajowych niezbędnych do pełnej transpozycji [dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych](#). Ponieważ hiszpańskie władze podjęły działania mające na celu zapewnienie pełnej transpozycji dyrektywy, Komisja podjęła decyzję, że należy wstrzymać przekazanie sprawy do czasu przyjęcia nowelizacji przepisów.

Komisja w dalszym ciągu weryfikowała również, czy państwa członkowskie przestrzegają niezależności i autonomicznego funkcjonowania banków centralnych.

W 2018 r. Komisja kontynuowała postępowanie przeciwko [Słowenii](#) w związku z nieprzestrzeganiem nietykalności archiwów Europejskiego Banku Centralnego.

6. Obszar sprawiedliwości i praw podstawowych oparty na wzajemnym zaufaniu

W dziedzinie wymiaru sprawiedliwości Komisja zapewnia pełne poszanowanie rządów prawa i Karty praw podstawowych. Zapewnia również poszanowanie praw szczególnych, takich jak prawo do swobodnego przemieszczania się, ochrony danych, równouprawnienia płci, niedyskryminacji, prawa ofiar oraz prawo do rzetelnego procesu sądowego w postępowaniu karnym. Zagadnienia te zajmują ważne miejsce w programie Komisji, ponieważ mają one bezpośredni wpływ na życie ludzi.

W ramach [europejskiego semestru](#) Komisja w dalszym ciągu zachęcała państwa członkowskie do poprawy skuteczności ich zdolności egzekwowania prawa. Dotyczy to w szczególności niezależności, jakości i skuteczności krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości. W tym celu Komisja przedstawiła wnioski dotyczące zaleceń dla pięciu państw członkowskich, które to wnioski zostały następnie przyjęte przez Radę. Przy pomocy [tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości](#) Komisja monitoruje niezależność, jakość oraz skuteczność krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości. W maju 2018 r. Komisja przedstawiła również wniosek dotyczący [rozporządzenia w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności](#) w państwach członkowskich. Przestrzeganie rządów prawa jest kluczowym warunkiem należytego zarządzania finansami.

Utrzymanie rządów prawa i praw podstawowych

W 2018 r. Komisja kontynuowała wysiłki na rzecz propagowania i przestrzegania rządów prawa w całej UE.

Komisja kontynuowała w szczególności dialog z władzami polskimi w oparciu o ramy na rzecz praworządności. Na podstawie tych ram Rada do Spraw Ogólnych przeprowadziła trzy wysłuchania z udziałem Polski.

Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Polsce](#) w związku z naruszeniami zasady niezależności sądów spowodowanymi przez polską ustawę o Sądzie Najwyższym. Komisja zwróciła się do Trybunału o zarządzenie środków tymczasowych do czasu wydania wyroku w tej sprawie. Trybunał zastosował wnioskowane środki tymczasowe.

Dnia 12 września 2018 r. Parlament Europejski uruchomił procedurę praworządności przeciwko Węgrom na podstawie art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Komisja podziela obawy wyrażone w sprawozdaniu Parlamentu, w szczególności te dotyczące praw podstawowych, korupcji, traktowania Romów oraz niezależności sądów. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 1 TUE oraz wnioskiem Rady Komisja przedstawiła informacje faktyczne dotyczące odnośnych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego toczących się przeciwko Węgrom.

Komisja wszczęła kolejne postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Węgrom](#) w związku z wprowadzonymi w tym państwie przepisami, które penalizują działania związane ze wspieraniem wniosków o azyl i zezwolenie na pobyt oraz w jeszcze większym stopniu ograniczają prawo do ubiegania się o azyl.

Poprawa ochrony danych

W 2018 r. Komisja kontynuowała prace na rzecz wspierania państw członkowskich i zainteresowanych stron w stosowaniu nowych przepisów [ogólnego rozporządzenia o ochronie danych](#) mającego zastosowanie od dnia 25 maja 2018 r. Jednolity zbiór przepisów o ochronie danych jest bezpośrednio stosowany w całej UE i gwarantuje swobodny przepływ danych, wzmacnia zaufanie i bezpieczeństwo osób fizycznych

oraz ustanawia jednolite przepisy dla przedsiębiorstw. Komisja zorganizowała spotkania z organami krajowymi, przedstawicielami przemysłu, praktykami oraz Europejską Radą Ochrony Danych. Przystosowała również system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), który może być używany przez organy ochrony danych do udzielania sobie wzajemnie wsparcia oraz do koordynacji procesu decyzyjnego w sprawach o charakterze transgranicznym.

Do maja 2018 r. państwa członkowskie musiały wdrożyć [dyrektywę w sprawie przetwarzania i swobodnego przepływu danych osobowych](#) do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych oraz wykonywania kar. Ofiary, świadkowie i osoby podejrzane o popełnienie przestępstwa są należycie chronione w ramach dochodzenia lub działań w zakresie egzekwowania prawa. Jednocześnie nowe przepisy ułatwią transgraniczną współpracę policji i prokuratorów w zwalczaniu przestępczości i terroryzmu.

W lipcu 2018 r. Komisja podjęła kroki prawne wobec 19 państw członkowskich w związku z niedokonaniem w terminie transpozycji tej [dyrektywy](#) do ich przepisów krajowych.

Zwalczanie dyskryminacji

W czerwcu 2018 r. Komisja przyjęła [zalecenie w sprawie norm dotyczących organów ds. równości](#). Zachęca w nim państwa członkowskie do zwiększenia niezależności i skuteczności organów ds. równości. Powinno to pomóc tym organom w realizacji ich kluczowych zadań polegających na oferowaniu niezależnej pomocy ofiarom dyskryminacji, propagowaniu równości, prowadzeniu niezależnych badań oraz wydawaniu niezależnych sprawozdań i zaleceń.

Komisja ściśle monitorowała stosowanie [dyrektywy w sprawie równości rasowej](#), podstawowego instrumentu unijnego do walki z dyskryminacją ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne. Komisja skoncentrowała swoje wysiłki na dostępie społeczności Romów do kształcenia i mieszkalnictwa. W tym celu zorganizowała misje informacyjne w państwach członkowskich oraz spotkania z zainteresowanymi stronami i właściwymi grupami ekspertów wysokiego szczebla (w tym z podgrupą zajmującą się przede wszystkim danymi dotyczącymi równości).

Egzekwowanie przepisów w dziedzinie bezpieczeństwa

W 2018 r. kontynuowano prace na rzecz egzekwowania prawa w ramach Europejskiej agencji bezpieczeństwa i rozwoju unii bezpieczeństwa. Wdrożenie przepisów UE w tym obszarze ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w całej UE. Regularne sprawozdania z postępu prac w zakresie unii bezpieczeństwa dotyczą bieżących wysiłków na rzecz zapewnienia pełnego i prawidłowego wdrożenia przepisów.

Dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych oraz czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy stanowią niezbędne narzędzia skutecznej współpracy w zakresie zwalczania przestępczości transgranicznej i terroryzmu. Dyrektywy te przyczyniają się do realizacji celów agencji bezpieczeństwa.

W 2018 r. Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko państwom członkowskim, które nie wdrożyły w terminie czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy do swoich przepisów krajowych. Z tego powodu Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko Irlandii i Rumunii.

Europejski nakaz dochodzeniowy upraszcza pracę organów sądowych, które zwracają się o dowody znajdujące się w innym państwie UE.

Komisja podjęła dalsze działania w ramach postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Bułgarii, Hiszpanii, Luksemburgowi i Austrii w związku z niedokonaniem wdrożenia unijnych przepisów dotyczących europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych.

W 2018 r. Komisja monitorowała wdrażanie przez państwa członkowskie dwóch kluczowych dyrektyw dotyczących bezpieczeństwa i zwalczania poważnych przestępstw: dyrektywy w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera oraz dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu.

Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko 14 państwom członkowskim w związku z niedokonaniem w terminie transpozycji dyrektywy w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera. Wszczęła również postępowania przeciwko 16 państwom członkowskim w związku z niedokonaniem w terminie transpozycji dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu.

7. Ku nowej polityce migracji

Polityka migracyjna Komisji ma na celu wyposażenie UE w narzędzia umożliwiające lepsze zarządzanie migracją w perspektywie średnio- i długoterminowej. Obejmuje ona takie kwestie jak migracja nieuregulowana, ochrona granic, azyl i legalna migracja.

W 2018 r. Komisja w dalszym ciągu monitorowała wdrażanie unijnego prawa migracyjnego i azylowego, w szczególności [dyrektywy w sprawie procedur azylowych](#), [dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania](#) oraz [dyrektywy](#)

[powrotowej](#). W dyrektywach tych ustanowiono przepisy dotyczące rozpatrywania wniosków o azyl, zagwarantowano godny poziom życia osobom ubiegającym się o azyl w UE oraz ustanowiono wspólne normy i procedury, na podstawie których obywatele państw trzecich przebywający nielegalnie na terytorium państw członkowskich mogą zostać z nich wydalen.

Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko [Węgrom](#) w związku z wprowadzonymi przez nie w 2017 r. przepisami dotyczącymi azylu i powrotu. Komisja uważa, że węgierskie przepisy nie są zgodne z [dyrektywą w sprawie procedur azylowych](#), [dyrektywą w sprawie warunków przyjmowania](#), [dyrektywą powrotową](#) oraz z szeregiem postanowień Karty praw podstawowych. Komisja wszczęła również [postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego](#) przeciwko Bułgarii w kontekście zgodności bułgarskich przepisów azylowych z prawem Unii.

W dziedzinie legalnej migracji priorytetem Komisji jest zwiększenie zdolności UE do przyciągania i zatrzymywania wysoko wykwalifikowanych pracowników. Dlatego ważne jest, aby zapewnić pełne i prawidłowe wdrożenie dyrektyw w sprawie legalnej migracji. Ustanawiają one wspólne warunki przyjmowania i pobytu obywateli państw trzecich.

W 2018 r. Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom przeciwko [17 państwom członkowskim](#) w związku z niedokonaniem w terminie wdrożenia [dyrektywy w sprawie studentów i naukowców](#).

Komisja kontynuowała również kontrole, czy państwa członkowskie nie pobierają nieproporcjonalnych opłat za wydawanie dokumentów pobytowych obywatelom państw trzecich.

Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko [Niderlandom](#) w związku z pobieraniem nadmiernie wysokich i nieproporcjonalnych opłat za dokumenty pobytowe na podstawie unijnych przepisów dotyczących legalnej migracji.